

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra BIRGITTES SKÆBNE (1888)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 486. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751828364592/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

Hvor havde den Mand været rar og god mod hende! Hvor saa han smuk og klog ud! For første Gang saa hun op til dem, der stod over hende, uden at Misundelsens Slør faa imellem. For første Gang saa hun det, man kaldte den højere Dannelse, give sig Udslag i fin Forstaaelse, i venlig Imødekommen. Denne stille Mand, med den kønne dæmpede Røst, han, der maatte vide og forstaa saa meget, han, hvis Fange hun havde gjort sig til, han talte med hende, som var hun hans lige. Hun kunde have omfavnet og kysset ham . . . Havde hun truffet ham, mens hun var ung, køn og ren! Ja, hvad havde det nyttet?

Byfogden faldt ogsaa i Tanker en Stund, rakte hende Haanden og gik. Et Øjeblik efter kom Raadhustjeneren og bragte hende nogle Bøger fra ham.

Byfoged Bøgedal sad foran sit Skrivebord.

— Hm! Den underlige mystiske Tro paa, at Straffen, rent ideelt talt, maa følge Brøden! Hvem er saa sikker paa det nu, som hun? Det gammeltdags Begreb om det tragiske! Kavsall-nexus mellem Thyestes's Maaltid og Agamemnon's Drab! Hm, hm! Naa ja, Kæmpeviserne sank fra Hejnløftssalen ned i Borges-tuerne . . . saa fløj de op igen i nyere Literatur . . . Kristendommen er ved at gøre den samme nedadgaaende Bevægelse — hm! Skulde disse rent idealistiske Forestillinger, som Hellenismen og den har tilfælles . . . skulde de en Gang faa en Renæssance? — Det Pigebarn tror paa en logisk-ethisk Verdensorden saa fast som mange tragiske Poeter, mange gamle og nye Filosofer! . . . Hm . . . hm! de Ideer, som er traadte ud i Trivialitet af Filo-sofers og Poeters Fusker-Epigoner — indeholder de ikke et Næringsstof, som der skal tages dagligt Brød af for mange kom-mende Slægter! . . . Hun er egentlig smuk endnu! Havde en truffet hende for ti Aar siden, mens hun var bøjelig og „ent-wicklungsfähig“ . . . og en selv var . . . var en Nar med Illu-sioner! Ha, ha, ha! Sikken et Tankeeksperiment, gamle Henrik Bøgedal!

Han brast ud i høj Latter, gav sig til at gennemblade nogle Akter og sænkede sig i sit Arbejde. I et Par Timer løb Pennen rask over Papiret. Han følte sig saa frisk og arbejdslysten. Han aandede i Dagens Arbejde som i et frisk Bad efter en hed Ørken-vandring gennem abstrakte Tankers Land . . . Hvad var det Uhret slog?

Ti . . . Hvad? — Er Vognen ikke kommen med Arrestanten? Det var dog underligt. Det var jo aldeles sikkert, at han vilde